

ನಟರಾಜ್ ಹುಳಿಯಾರ್

ಕವಿ, ಕಥೆಗಾರ, ವಿಮರ್ಶಕ, ಅಂಕಚಳಕಾರ, ನಾಟಕಕಾರ. ‘ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸವಾರ್ದಿಕಾರಿ’, ‘ಮಾಯಾ ಕಿನ್ನರಿ’, ‘ಬಸವಲೀಂಗಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಡೇವಿಡ್ ಸಾಹೇಬರು’ (ಕಥಾಸಂಗ್ರಹಗಳು), ‘ಗಾಳಿ ಬಿಳಿಕು’ (ಅಂಕಳ), ‘ಶೈಕ್ಷಿಸಿರು ಮನಿಗೆ ಬಂದ’ (ನಾಟಕ), ‘ರೂಪರೋಧ ಸಾವು’ (ಕವಿತೆ), ‘ಅಷ್ಟಿಕ್ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆ ಮತ್ತು ಪರಿವರ್ತೆ’ (ಸಂಖೋಧನೆ), ‘ಇಂತಿ ನಮಸ್ವಾರಗಳು’ (ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಥಾನಕೆ) ಅವರ ಕೆಲವು ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿ ‘ಕಾಮನ ಹುಳ್ಳೆಮೆ’, ‘ಪ್ರಜಾವಾಣಿ’ ಅಂಕಳ ಬರಹಗಳ ಪ್ರಸ್ತರ ‘ಕನ್ನಡಿ’ ಪ್ರಕಟಣೆಯಿಂದಿವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಗಾಂಧಿ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರದ ನಿರೇಶಕರು.

ಅವನ ಹೆಗಲನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ರಾಜಣ್ಣ ಬಾಗಿಲು ನೂಕೆದ. ‘ಯಾರೂ’ ಎಂದು ತೇಲಿಬಂದ ಅವುನ ರಾಗದ ಶಾಗಿಗೆ ‘ನಾವೇ ಪ್ರಾಟೀ ಅಫಿಸರ್ಪು’ ಎಂದು ಸಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಷಪರಾಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಳನ್ಗಿರಿದವನ ಕನ್ನೆ ಹಿಂಡಿ ಅವು ನೇಟಿಕೆ ಮುರಿದಳು. ‘ಸುಂದರಾಂಗ ಬಂದ’ ಅನ್ನತ್ವ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹಾರಿಬಂದ ದೇವೀರಿ ಅಣಕಿಕಿಕೊಂಡಿತು. ಕಿಟ್ಟಿಬ್ಬಾಗನ್ನು ನೇತುಬಿಟ್ಟು ಗೋಡೆಗೊರಿ ಕೂತ. ಅವು ಇವನ ಮುವಿವ್ವೇ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಕೂತಳು. ಕಂತುವ ಮಂದ ಬಿಳಿಕಲ್ಲಿ ಅವುನು ನೋಡಿದ. ‘ಇದ್ದುಕ್ಕಾ ಹಿಂಗೆ ಸೋರಿದಿಯ’ ಅಂದ. ‘ಯೇ ಗುಂಡು ಕಲ್ಲಿದ್ದ ಹಂಗಿದಿನಿ, ನಂಗೇನು ಬಡುದ್ದೆತೆ’ ಅಂದಕು. ‘ಇಲ್ಲ, ತಗ್ಗೆ’ ಅಂದ. ‘ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಂಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ’ ಅಂದಳು. ‘ಟಾನೀಕು ಗೀರೀಕು ತಗ್ಗಳವ್ವ’ ಅಂದ. ಅವು ಸಪ್ಪಗೆ ನಕ್ಕಳು.

ಬ್ರಿದಿ ಅವುನ ನಗೆಯಿನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಕಾಪೆಯ ತುಂಬ ಮ್ಯಾಹಾಸಿಕೊಂಡ ರಾಜಣ್ಣನ ಬೆರಳು ವಾಡೆಗೆ ತಗಲಿ ಗಾಳಿ ತುಂಬಿದ ವಾದೆ ಒಕಟಕಗುಟ್ಟಿತು. ಎದೇಲೆ ತಮಟೆ ಬಾರಿಸಿ ಎದ್ದು ಕೂತ. ಸದಾ ರಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮೀಕ್ಕಳುತೆ ಮಡಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೂಲೆಯ ವಾಡೆಯೂ ಷ್ಟೇಸಲಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಖಾಲಿ ವಾಡೆಗೊರಿಗ್ಗ ಅವುನಿಗೆ ‘ಟಾನೀಕು ತಗ್ಗದುಕೊ’ ಎಂದು ಕರೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರ ವ್ಯಾಂಗ್ಯ ರಾಜಣ್ಣನಿಗೆ ಈಗ ಚುಟ್ಟಿ, ಮಾತು ಮರೆಸಲು ‘ಅವು, ಯಾಕೆ ಹಬ್ಬಿಕ್ಕೆ ಮನೇನ ಬಳುಂದಿಲ್ಲ’ ಅಂದ. ಅವು, ದೇವೀರಿ ಮುಖಿ ನೋಡಿದಳು, ದೇವೀರಿ ಅವುನ ಮುಖಿ ನೋಡಿದಳು. ‘ಸೂತುಕ ಗೀರುತ್ವಾ’ ಅಂದ. ಅವು ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಟ್ಟು, ‘ಉದ್ದಂ, ಸೂತುಕ, ಉದ್ದಂಕ್ಕಲು ಮಾಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸತ್ತು’ ಅಂದಳು. ‘ಹಂಗಂದರೆ?’ ಅಂದ, ಇದರ ತಲೆಬಾಲ ತಿಳಿಯದೆ. ‘ಹಂಗಂದರೆ... ಉರೊಕ್ಕಲು ಯಾರೂವೇ ಹಬ್ಬಿವ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ... ಅಂತದ್ದು ರಲ್ಲಿ ಉರಗೊಡರ ಮನೇಲಿ

ನಾಜ್ಞಾನಿ, 2019

Demore